

יד ושם

המשרד לאזרחים ותיקים

"לְדוֹרוֹת" סיפוריהם של ניצולי השואה החיים בישראל שאלון לרישום קורות ניצולת השואה

איסוף סיפוריהם של ניצולי השואה הוא אחד המרכיבים החשובים ביותר בשימור הזיכרון ובהנחלתו לדורות הבאים. לכן, המידע על קורותיהם של הניצולים חיוני מאוד לחוקרים ולבני הדורות הבאים. בעזרת מידע זה אפשר יהיה להכיר את הסיפורים הפרטיים המרכיבים את התמונה הרחבה של תקופת השואה. לסיפור האישי שלכם יש חשיבות לאומית, מחקרית וחינוכית. אוסף הסיפורים יעלה לאתר אינטרנט מיוחד שכתובתו www.ledorot.gov.il אנו מודים לך מראש על הנכונות לשיתוף הפעולה.

שם משפחה ושם פרטי כיום

שם פרטי: חיים	שם משפחה: מלק
---------------	---------------

פרטים אישיים לפני השואה ובתקופתה

יש לרשום שמות ומקומות באותיות בדפוס (גם בלועזית) במקומות המסומנים

שם נעורים:	בלועזית Malek	שם משפחה לפני המלחמה או בתקופתה: מלק
תאריך לידה: 29.04.1940 מין: ז / נ	בלועזית Haim Karol	שם פרטי לפני המלחמה או בתקופתה: קרול
ארץ לידה: אוקראינה	בלועזית	מקום לידה (ישוב, מחוז): צ'רנוביץ', בוקובינה
שם פרטי ושם נעורים של האם: ציפורה (פני פייגע) שר	שם פרטי ושם נעורים של האשה:	שם פרטי של האב: דוד
שם נעורים של האשה:	שם פרטי ושם נעורים של האשה:	שם פרטי של האישה/הבעל (אם היה/תה נשוי/נשואה לפני המלחמה):
ארץ המגורים: אוקראינה	בלועזית Czernovitz	מקום מגורים קבוע לפני המלחמה (ישוב, מחוז): צ'רנוביץ'
חבר בארגון או בתנועה:	מקצוע לפני המלחמה:	השכלה/תואר אקדמי לפני המלחמה:
מקומות מגורים בתקופת המלחמה (ישוב, מחוז, ארץ): ברשט, טרנסניסטריה		
האם היית בגטאות? אילו ומתי? ברשט, טרנסניסטריה		
האם היית במחנות? אילו ומתי?		
תאריך השחרור: 1945	מקום השחרור:	
לאן עברת/חזרת לאחר השחרור (ציין מקום)? צ'רנוביץ		האם שהית במחנה עקורים? שם המחנה?
שם האנייה: (אם עלה בדרך הים) טרנסילבניה	שנת העליה: 1950	מקומות/מחנות בדרך לארץ:

אנא ספרי על קורותיך לפני המלחמה**(ציוני דרך: משפחה, סביבה, ילדות ולימודים, עבודה, חברות בארגון):** נא לכתוב בגוף ראשון

לסבי הייתה חנות גלידה, סבתי הייתה עקרת בית. הוריי התחתנו בשנת 1935. אמי הייתה ילידת צ'רנוביץ ואבי במקור מטרנסילבניה. חיינו בצ'רנוביץ, בבית שהוריי רכשו. נולדתי בשנת 1940 אחרי שתי הפלות טבעיות שהיו לאמי. אני בן יחיד להוריי. נולדתי פג ולכן עשו לי ברית מילה חודש אחרי הלידה. חיינו בתנאים טובים. אמי עבדה בייצור כובעים וביגוד לחורף ואבי היה חייט. לאמי הייתה משפחה גדולה שכללה 18-20 איש שחיו בסביבה שלנו. התושבים באזור שלנו היו מהמעמד הבינוני וכך גם משפחתי. כולם היו מרוצים, כי צ'רנוביץ הייתה עיר עם תיאטראות, בתי קפה, גנים ציבוריים וחיים טובים. משפחתי אבי (סבתי, שלושה אחים ואחות צעירה) עקרה לארגנטינה בשנת 1939, וכך ניצלו מהמלחמה.

נא ספרי על קורותיך בזמן המלחמה**(ציוני דרך: מעצר וגירוש, גטאות, מחנות וצעדות מוות, במסתור או בזהות בדויה ושם בדוי, פעילות ותפקידים ביודנראט/תנועות נוער/מחתרת/פרטיזנים, השתתפות בבריחה/התנגדות/לחימה, האם אדם/ארגון יהודי/לא יהודי סייע באופן משמעותי להצלתך; בריחה/הגירה בכפייה, פינוי/איווקואציה למרכז ברית המועצות):**

הייתי בן שנה וחצי כשגורשנו לטרנסניסטריה. הוריי התבקשו להגיע לרכבת עם החפצים שלהם, ומשם נלקחנו לברשט שבטרנסניסטריה. היינו שם במשך שלוש שנים. ישנו על הרצפה עם בערך 1300 ילדים. בסוף המלחמה נותרו רק עשרות. אותי ואת אמי השאירו בברשט, ואבי נלקח לעבודות במסילת רכבת. מאז לא נפגשנו, שם כנראה הוא נפטר. יש שמועה שתלו אותו במוגילב. אמי עבדה בקטיף של תפוחי אדמה וכו'. דודתי אנטוניה, אחות אמי, שמרה עליי. אני זוכר שבליחות הייתי מרטיב את עצמי, ואמא הייתה מנגבת אותי עם המעיל שלה. למחרת הייתה לובשת אותו הפוך, כדי שיתייבש. לעיתים אמא הייתה לוקחת אותי על גבה לעבודות שלה. שפת האם שלה הייתה גרמנית, בנוסף גם ידעה רוסית, רומנית ויידיש. רחל, אחותה הצעירה של אמי, ובעלה מתו מכלבת. שמעתי שסבי חנק אותה כי לא יכל לראות את מצבה. לוי, אחיה הבכור של אבי נעלם וכך גם אשתו. בעלה של דודתי טוני ושני אחיו נפלו במלחמה. דודה של אמי, דינה, ובעלה נספו גם כן. בסך הכול נספו כ-18 איש ממשפחתי.

אנא ספרי על קורותיך מתום המלחמה ועד עלייתך לארץ**(ציוני דרך: השחרור וחזרה הביתה, חיים אחרי המלחמה, בריחה, העפלה/ עליה):**

חזרנו למקום מגוריי צ'רנוביץ לאותו בית בו נולדתי. אמי מצאה את הבית וגילתה שהיה עליו שלט שהבית הוחרם ע"י הצבא. היא הצליחה לפרוץ לבית, וכשנכנסנו גילינו שחסרים רהיטים וחפצים שונים. את רוב שנותינו מאז המלחמה חיינו עם דודתי אנטוניה. החיים היו קשים ואמי נאלצה לעבוד בכל עבודה שהזדמנה לה. בשנת 1946 הגענו לרומניה, נאמר לנו שהקומוניסטים השתלטו על צ'רנוביץ ולא יהיה טוב ליהודים. קצין בצבא הסכים לסדר לנו את המעבר בתמורה לדירה. גרנו בבוקרשט במשך ארבע שנים עד שנת 1950. דודתי הייתה תופרת ואמי הייתה עובדת בעבודות מזדמנות. אני למדתי בבית ספר והתקשיתי בשפה הרומנית. בנוסף, סבלנו ממקרים לא נעימים כלפי היהודים. כל אותו זמן אמי הבטיחה שנגיע לארץ ויהיה טוב.

נא ספרי על חייתך בארץ**(ציוני דרך: לימודים/ תעסוקה, שירות צבאי, פעילות ציבורית או תרבותית, משפחה/ דורות המשך וכו'):**

הגעתי עם אמי לארץ באוניה. היא ביקשה לגור ליד עיר כדי שתוכל להתפרנס, ונתנו לנו לגור בפרדס-חנה. דודתי הגיעה שלושה חודשים מאוחר יותר וגרה לידנו. בארץ המקצוע של אמי לא תפס, והיא עבדה במריטת נוצות וכעוזרת בית אצל רופא. חיינו במחנה עולים בפרדס חנה באוהל מספר 1 עם זוג ושני ילדים. עם הזמן קיבלנו צריף עם בלוקים וגג פח, לא היו שירותים ומקלחת בצריף. לאחר מכן רכשנו דירת עמידר בפרדס חנה באחד השיכונים. היה לנו קשה מאוד בתור עולים חדשים, אמי נלחמה על כל לירה.

למדתי בבית ספר לחשמלאות ועבדתי אצל קבלן במפעל. כשסיימתי בית ספר התגייסתי לצבא ושירתתי בחיל החימוש, שם למדתי חשמלאות רכב. אחרי השירות עברתי לחיפה, והתחלתי לעבוד בחברת החשמל. לימים הבאתי גם את אמי לחיפה, וגרנו בדירה קטנה מאוד ברחוב חורי. עם הזמן התחלתי להרוויח טוב יותר ונתתי לאמא את הכסף, והתחלנו לחיות טוב יותר. בשנת 1967 התחתנתי ונולדו לי שני ילדים.

דודתי טוני התחתנה עם איש שאיבד את משפחתו בפולין, ונסעה איתו לארצות הברית. היא חזרה לארץ אחרי שבעלה נפטר. היא נפטרה בשנת 1987 אבל זכתה לראות את שני ילדיי. אמא נפטרה בשנת 1992 בגיל 80 וחודש. אני פוקד את הקברים שלהן באופן קבוע.